

Hendrikus Willem Joseph (Hennie) Derksen is geboren op 27 februari 1924 in Huissen. Hij was voor en tijdens de oorlog lid van de katholieke Mbaga groep in Huissen. De groep was vernoemd naar het Oegandese martelaartje Mbaga. In 1936 begonnen twee patrouilles, de Kieviten en de Koekoeken, in een rieten hut aan het Looweer. Na het eerste jaar verhuisde de groep naar het historische waaggebouw in de kom van Huissen. Hier werden in 1937 de eerste verkenners en welpen geïnstalleerd.

Uit het logboek van de Koekoeken patrouille uit 1939, dat geschreven werd door Hennie Derksen, blijkt, dat Piet Jansen hopman van de Mbaga groep was. De patrouille bestond uit zeven verkenners. Naast Hennie, waren ook Piet Bles, Kees Berendsen en Theo Janssen lid van deze patrouille. Hennie was op 21 maart 1937 geïnstalleerd en behoorde tot de eerste groep die werd geïnstalleerd. De meeste jongens waren bij de oprichting van Mbaga of kort daarna lid geworden. Op 22 januari 1939 werd de patrouille uitgebreid met een oud-welp. Hennie schreef: *'s morgens om 11 uur zagen we onze patrouille vermeerderd met een nieuwen verkenners, een oud welpenbroertje: Louis Tonk. Louis, ook in onze patrouille een zonnig spoor.*

Tijdens de oorlogsjaren bleef de groep illegaal actief. De meeste verkenners hadden zich, na het verbod op de verkennersorganisatie, opgegeven als ordonnans bij de luchtbeschermingsdienst en volgden een EHBO training. Tijdens de bombardementen in mei 1943 en september en oktober 1944 konden ze hun lessen in de praktijk brengen. Op de foto staat Theo in het uniform van de luchtbeschermingsdienst.

Hennie schreef op 19 augustus 1941: *'De hele vakantie was ik al aan het werken om 'Het gerichtsboek van Huessen' te vertalen'...* Hij was erg geïnteresseerd in de geschiedenis van Huissen. Nadat in 1940 de Oudheidkamer Huissen was opgericht, werd hij belast met de leiding over dit museum, dat gehuisvest was in de Langestraat. In die tijd begon Hennie met zijn onderzoek naar de Huissense geschiedenis.

Theo Janssen maakte van de gebeurtenissen in mei 1943 en oktober 1944 een verslag. Hierin beschrijft hij onder andere hoe Kees Berendsen tijdens het bombardement in 1943 de toren van de middeleeuwse kerk wist te redden. Huissen werd op zondag 17 september 1944 opnieuw zwaar getroffen. Om 11 uur in de ochtend klonk het luchtalarm! Verkenningsvliegtuigen cirkelden boven het stadje en bommenwerpers lieten hun dodelijke lading boven het Looweer vallen, waarbij veel doden vielen. De bevolking vluchtte in schuilkelders. De verkenners die actief waren bij de Luchtbeschermingsdienst gingen naar het Looweer om hulp te bieden.

Op 2 oktober volgden nog meer bombardementen, waarbij de kom van Huissen zwaar werd getroffen. Bommenwerpers stortten aan het begin van de middag dood en verderf uit over Huissen en omgeving. 98 mensen komen om het leven. De drie verkenners Tonny, Piet en

Kees Berendsen waren onder de slachtoffers toen een bom op hun huis terecht kwam waar ze met hun familie in de kelder schuilhielden. Tijdens en na het bombardement waren verkenners, tussen de vallende bommen en het granaatvuur door, behulpzaam. In het klooster van de Dominicanen was een noodhospitaal ingericht waarbij de gewonden van het bombardement verzorgd werden. Hier was ook een bakkerij waar de verkenners Albert en Henk Straatman nacht na nacht bezig waren om de gewonden en hun verzorgers het zo noodzakelijke brood te bezorgen. Angstige nachten zijn het ook voor verkenner Hennie Derksen en zijn medeverkenners die behulpzaam zijn bij het identificeren van de vele slachtoffers. Ook trekken zij via de frontlinie over de Linge naar Bommel om bij de geallieerden het in Huissen zo broodnodige verbandmateriaal te halen. Kortom, allen zijn bezig met hun angst en hun zorg, om te helpen wat er te helpen valt.

Nog een scout kwam om tijdens het bombardement. Jan Sassen was voor de oorlog Aalmoezenier bij de katholieke Charles de Foucauld Groep in Utrecht. Tijdens de oorlog woonde hij in het klooster in Huissen en hij kwam om toen het klooster getroffen werd bij het bombardement.

Het bombardement was het begin van een vlucht van de Huissense bevolking die meer dan acht maanden zou duren. Verkenner Henk Lentjes kwam om toen hij hielp om vluchtelingen over de Rijn te brengen.

Hennie trouwde na de oorlog met Anny J. Hegeman (1929-1987). Hij was medeoprichter van de Historische Kring Huessen, journalist van dagblad De Gelderlander en publiceerde veel over de historie van Huissen. Hij was onder andere de drager van het Herinneringskruis 1940-1945 van het Nederlandsche Rode Kruis.

Hij is overleden op 30 oktober 1984 en ligt begraven op begraafplaats De Hoeve in Huissen.

Na de oorlog ging de groep weer door. In 1946 werd ook een gidsengroep opgericht, de Jacinthagroep. De scouts leiden een zwervend bestaan. Op 5 mei 1965 het nieuwe hoofdkwartier de "Dannenburcht" geopend worden. De naam is afkomstig van een vroeger kasteel dat op deze plaats heeft gestaan. In 1984 fuseren beide groepen fuseerde tot Scouting Dannenburcht.

Meer informatie

[Historische Kring Huessen - Het Bombardement van 2 oktober](#)

[Historische Kring Huessen - Een mysterieus, maar verwoestend bombardement](#)

[Historische Kring Huessen - De hoek Langestraat en \(huidige\) Vicariestraat. Uit](#)

[Mededelingen jaargang 7, 1982, nr. 3](#)

[oorlogsverhalen 2 oktober 1944 \(exodushuissen.nl\)](#)

['Huissen in het hart geraakt'; indrukwekkende herdenking bombardement 2 oktober 1944 |](#)

[Lingewaard | gelderlander.nl](#)

[De aanval op tanks die er niet meer waren: het bombardement op Huissen - Omroep Gelderland](#)

[Scouting Dannenburcht - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](#)

[Nederlands grafmonument Huissen - Wikipedia](#)

[Historische Kring Huessen - Wikipedia](#)

[Overlijden Henny W. J. Derksen op 30 oktober 1984 »](#)

[Open Archieven](#)

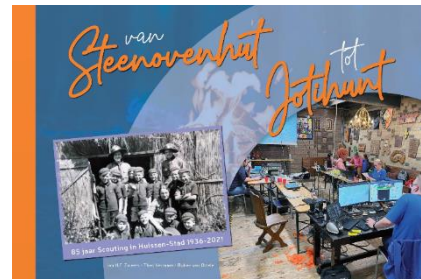
[Overlijden Henny W J Derksen op 30 oktober 1984 »](#)

[Open Archieven](#)

Van steenovenhut tot Jotihunt, 85 jaar Scouting in Huissen-Stad. (ISBN 9 789090 365879; J.H.F. Zweers, Th. Vermaas en R. van Ottele)

[Huissen - Begraafplaats De Hoeve - - graf 890979 \(online-begraafplaatsen.nl\)](#)

[Postuum Hennie Derksen | De Bevelanders Huissen](#)

Herdenking van het bombardement op Huissen, 2 oktober 2019

Ter dankbare herinnering aan

HENNY W. J. DERKSEN

+ 27-2-1924

† 30-10-1984

„Onderscheiden met het

„Verdienstkruis der Bundesrepubliik

„Deutschland am Bande“.

Cultureel Beschermheer van de

Huissense Gilden Sint Gargalpius en

Sint Laurentius.

Draeger van de Medaille van Verdienste van het

Nederlandsche Rode Kruis 1940-1945.

„Wantter aan Henny Derksen nog de tijd zou zijn gelaten om, op de valreep van zijn leven, zelf de tekst van zijn bidprentje te schrijven, den zou die, met aan zekerheid gezetende waarheidsliefde, in deze geest geschreven zijn:
„Credidi propter quod locutus sum“: „Vanuit mijn overtuiging heb ik gesproken.“ Hij zou er als bekwaam en gelovig journalist in alle oprechtheid aan toegevoegd hebben: „en ook geschreven en geleefd.“
Want hij was een overtuigd en diepgelovig mens, die onanks allerlei ontwikkelingen, rechtlijnig, onder geen enkele voorwaarde enige concessie wenste te doen aan hetgeen zijn eigen oprecht geweten hem voorschreef.

Hij zou in zijn voorgenomen tekst ook zeker geschreven hebben, hoezeer hij dankbaar was voor het geestelijk en menselijk rijke leven, dat hem vergund is geweest. En zulks allereerst en met nadruk ten aanzien van zijn goede, liefhebbende en vol begrip voor hem zijnde vrouw Anny; voor zijn kinderen, die hem uitermate dierbaar waren en voor wie hij een zorgzame vader was; dankbaar voor zijn kranke, waaraan hij als journalist met hart en ziel verbonden was; en vooral dankbaar voor „zijn“ Huissen en voor al hetgeen hij op vele fronten voor zijn oude en alzoer hem verzoerde stad Huissen heeft mogen doen. Uitermate dankbaar was hij jegens al de goede vrienden, die hij zich mocht verwerven en speciaal voor hem en hen, die Henny in zijn slopende ziekte hebben bijgestaan en echte kameraden voor hem waren.

Henny Derksen was een buitengewoon gelovig mens; een kameraad voor diegenen, die zijn vertrouwen mochten verwerven, een fijne vader en echthoof, die als gelovig mens zal rusten in de Vrede van de Heer, in Wie hij al zijn vertrouwen had gesteld.

Voor de vele blijken van belangstelling, voor Uw oprecht medeleven tijdens de ziekte en het overlijden van mijn man en onze vader, zeggen wij U hartelijk dank.

Anny Derksen-Hegeman
en kinderen

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als erbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.